

DE GELOOFSCRISIS OORZAKEN EN REMEDIES

Dictaten van JEZUS CHRISTUS
aan monseigneur Ottavio Michelini

Ontslapen in het bisdom Carpi in 1979
Hij ontving de boodschappen van 1975 tot 1979

DEEL 4 NIET IK BEN HET, KINDEREN, DIE DIT UUR HEB GEWILD

VERTROUWELIJK VANWEGE JEZUS
AAN ZIJN PRIESTERS EN GELOVIGEN

DE GELOOFSCRISIS OORZAKEN EN REMEDIES

Dictaten van JEZUS CHRISTUS
aan monseigneur Ottavio Michelini

Ontslapen in het bisdom Carpi in 1979
Hij ontving de boodschappen van 1975 tot 1979

DEEL 4 NIET IK BEN HET, KINDEREN, DIE DIT UUR HEB GEWILD

VERTROUWELIJK VANWEGE JEZUS
AAN ZIJN PRIESTERS EN GELOVIGEN

Zoon, Ik voorkom je vraag : Kunt Gij niet, Gij die de Zoon van God zijt, de Zoon van de levende God, heel de noodlottige bedrijvigheid van de demonen neutraliseren door hen in de hel terug te dringen, in hun natuurlijk oord van pijniging?

Ja, mijn zoon, Ik kan alles, omdat Ik God ben.

Maar als Ik het niet doe is dit omdat Ik goede redenen heb om het niet te doen.

In de voorgaande boodschappen heb Ik je hierover reeds enkele redenen laten kennen. Het is noodzakelijk dat in mijn mystiek Lichaam het uur van de uitzuivering plaatsvindt. De Barmhartigheid én de Gerechtigheid moeten hun algehele voltooiing krijgen.

Mijn oproepen, mijn herhaalde oproepen hebben niets uitgehaald.

Mijn goddelijke beloften hebben tot niets gediend.

Mijn tussenkomsten op de aarde waren tevergeefs

De tussenkomsten op aarde van mijn Moeder hebben bijna tot niets gediend.

Mijn waarschuwingen waren vruchteloos: zeer weinigen hebben ze aanvaard.

En dit alles waren nochtans oproepen, waarschuwingen voortkomend uit het barmhartig Hart van Mij, Enige Zoon van de Vader, God zoals de Vader en de Heilige Geest.

Zij hebben met Mij gelachen, met Mij gespot, Mij door hun dwaas ongeloof op alle manieren beledigd.

Maar zij zullen zien hoe verschrikkelijk de gramschap van God is.

Zij hebben dit gewild, zij hebben dit uitgelokt!

De dwazen, zij hebben zich aan de tafel van mijn vijanden, die ook hun vijanden zijn, gezet.

En zij werden door hen bedrogen en verleid. Satan heeft hen aan zich vastgeketend door de meest verachtelijke begeerten, hen meeslepend in de eeuwige verdoemenis.

Dit alles is de afschuwelijke realiteit waarop men had moeten en moet reageren. Maar zij heeft de Kerk beroofd gevonden van die verdedigingsmiddelen die Ik haar heb gegeven.

Mijn gewijden en zelfs mijn bisschoppen zijn in hun onverschilligheid naar de vijand overgelopen en zij collaboreren nu met hem en zij steunen hem in zijn afschuwelijk spel. Die successen hebben de vijand uiterst hoogmoedig en jaloers gemaakt.

Het zijn deze successen die hem in staat stellen zijn haat tegen Mij uit te spuwen en Mij de mislukking en de nutteloosheid van mijn Kruis te verwijten. Arme dwaas die zich hiermee vleit. Hij zal nogmaals zien hoe de goddelijke Almacht zich in haar oneindige uitgestrektheid in de hemel en op de aarde openbaart. Maar toch zal hij zich daardoor niet laten overtuigen behalve op het einde der tijden, wanneer Ik op de aarde zal weerkeren in grote majesteit en glorie om de levenden en de doden te oordelen.

WIE IN MIJ GELOOFT ZAL NIET VOOR ALTIJD STERVEN

Satan zal nogmaals zien wat de goddelijke Liefde en Gerechtigheid vermogen: een Kerk zoals er nog nooit een was, schitterend, het schouwspel geworden van Hemel en aarde. En hij, de onverbiddelijke vijand, zal tegen wil en dank moeten toegeven dat hij een belangrijk deel heeft gehad in de totale vernieuwing van mijn Kerk, op het ogenblik zelf, waarop hij zichzelf beloofde haar door zijn verdorven bedrijvigheid te vernietigen.

Het uur is gekomen, mijn zoon, waarop de goeden, al de goeden, een duidelijk bewustzijn en een klare visie moeten verwerven van aan de gang zijnde tijden en gebeurtenissen, waarin mijn Kerk en de hele mensheid betrokken is.

Hem die niet liegt en niet ontgoochelt geloven, vast geloven, beminnen

Wie in Mij gelooft zal niet voor altijd sterven.

Alleen Ik ben de Verrijzenis en het Leven.

Hem die in Mij gelooft en die Mij bemint zal Ik uit de gramschap van zijn vijanden redden.

In het uur van de beproeving zal Ik hem niet vergeten. Ik zegen je, zoon, vrees niet.

Bemin Mij zoals Ik, Jezus, eeuwig Woord van God, je bemin.

28 oktober 1976

130.- DIT IS HET OCHTENDGLOREN

Schrijf, mijn zoon.

Ik ben het, Jezus, die tot je wil spreken.

Ik heb je hierboven gebracht. Om welke verschillende redenen Ik dit deed is je nu duidelijk. De Gemeenschap waarover Ik je sprak wil Ik als volgt gevormd zien.

1. De Gemeenschap moet voor iedereen open staan. Voor iedereen voor zover zij die vragen om er deel van uit te maken aantonen dat zij haar doelstellingen helemaal kennen, dat zij weten op welke basis zij berust, en dat zij de geest aanvaarden waarvan zij doordrongen en doordrenkt moet zijn.

2. Die éne Gemeenschap moet één blijven ook al heeft zij twee takken.

De eerste tak zal bestaan uit al wie samen wil leven door het vormen van een voorbeeldige, georganiseerde familie. Zij zullen één van ziel en lichaam zijn doordrongen van hetzelfde geloof, dezelfde liefde, dezelfde doelstellingen.

God zal op de eerste plaats komen. Bijgevolg zal de godsvrucht die de ziel tot God verheft en met God verenigt overheersen.

Ieder lid zal zich van zijn taak kwijten volgens zijn bekwaamheid, en volgens wat van hem zal worden gevraagd - allen voor één en één voor allen - door hen die verantwoordelijk zijn voor het leiden van de Gemeenschap.

Iedereen moet zich beschouwen als staande in rechtstreekse dienst van zijn broeders.

De tweede tak van de Gemeenschap zal bestaan uit al wie, ook al verlangen zij naar het gemeenschappelijk leven, door bijzondere omstandigheden of toestanden verhinderd zijn om dit verlangen te realiseren. Wat niet belet dat ook alle leden van de tweede tak, die wij externen kunnen noemen, er toe gehouden zullen zijn in alles en voor alles dezelfde plichten te volbrengen als de leden van de eerste tak.

Het spreekt vanzelf dat alle goederen gemeenschappelijke eigendom zullen zijn. Zij zullen beheerd worden door middel van de econoom uit de Raad van Beheer.

Het doel van die Gemeenschap is het vormen van een krachtige twijg van de herboren Kerk, van de Kerk van de ware, oprechte, loyale kinderen van God. Van allen die aan God de plaats geven die Hem toekomt als Alfa en Omega van alles en van allen.

De Gemeenschap zal worden bezield door de twee grootste geboden van de liefde, die in zich de Wet en de Profeten omvatten.

Wat God gegeven heeft was en is volmaakt. Bijgevolg zijn er geen nieuwigheden nodig. Mijn mystiek Lichaam, dat thans zo gekweld wordt door de boosheid van de hel en die van de mensen, wil Ik in die geest herboren zien.

Naar mijn voorbeeld, Die niet gekomen ben om gediend te worden maar om te dienen, zullen de twee grootste geboden van de Liefde beleefd worden. De nederigheid, de gehoorzaamheid, het leven begrepen als een dienst die wij aan God en aan onze broeders moeten geven zullen soeverein heersen.

IK WIL MIJN REVOLUTIE

Mijn zoon, de wereld wil haar revolutie. Die wereldse revolutie wil zij en zij zal haar krijgen. Maar Ik wil Mijn revolutie. Mijn revolutie is de afkeuring en de plechtige veroordeling van die van de wereld.

De revolutie die de wereld wil en gewild heeft is doordrenkt en doordrongen van haat, wraak, verdeeldheden, gewelddadigheden, misdrijven en van welke andere schandalen ook.

Mijn revolutie zal geheel doordrongen zijn van de Liefde. Zij zal zich vol orde, in rechtvaardigheid, vredevol en vol eerbied voor het natuurrecht van de mensen ontfouwen.

Maar wee hen die Hem die voorbij gaat, niet zullen weten te onthalen !

Mijn zoon, als de mensen Hem die voorbij gaat niet begrijpen, Hem niet willen ontvangen, dan zullen zij de verschrikkelijke gramschap van God zien.

Het cataclysmen dat de mensheid zal overvallen zal zo erg zijn dat het de topografie van de aarde zal wijzigen. De mensheid zal een andere structuur krijgen. De ondoorzichtige tirannie van Satan zal ophouden.

Satan, overwonnen door mijn allerheiligste Moeder en door haar legerscharen, zal Ik in zijn vervloekte hel opsluiten.

Ik zegen je, mijn zoon.

Gelukkig en zalig al wie geloven zullen !

1 november 1976

131.- ZOEKT EERST HET RIJK VAN GOD . . .

Mijn zoon, laten wij nogmaals spreken over de Gemeenschap die Ik wil.

Ik zei reeds hoe Ik haar wil zien, dat zij voor iedereen open moet staan, tenminste voor iedereen die ten volle beseft wat de Gemeenschap vereist en die aantoonst dat hij haar doelstellingen, haar structuur, de basis waarop zij gegrondvest is en de geest waarvan zij doordrongen moet zijn, kent.

Zoon, Ik wil dat deze Gemeenschap nog volmaakter is dan die welke de eerste Christenen vormden. Zij zal gegrondvest zijn op de twee fundamentele steunpilaren van de liefde tot God en de liefde tot de naaste. Je zult door de Heilige Geest en door mijn Allerheiligste Moeder stap voor stap geleid worden.

Mijn zoon, let goed op wat Ik je zeg. Ik herhaal : bekommer je om niets, vraag je niet af hoe je zult kunnen leven. Ik, Jezus, weet best wat jullie nodig hebben.

Je hart en ziel mag slechts door één grote bekommernis in beslag genomen worden: " Zoekt eerst het Rijk van God " . . . Quaerite primum Regnum Dei . . .

ZIJ DIE ZIEN ZIJN WEINIG TALRIJK

Zoon, zij die bidden zijn weinig talrijk. En dit klein aantal dat bidt weet over 't algemeen niets beters dan gunsten af te smeken. Dit is de barometer voor de dorheid die het egoïsme in de zielen heeft teweeggebracht.

Ik wil dat mijn Evangelie in heel de Gemeenschap met zijn levenwekkende kracht herleeft. Als jullie, zonen, aan mijn Woord trouw zijn, helemaal trouw, dan zal deze Gemeenschap van klein zaadje dat zij nu is, in mijn herboren, hernieuwde Kerk een reusachtige boom worden.

De mensheid, inbegrepen in mijn Kerk en dit ten minste in grote mate, is vandaag verzonken in de dichtste duisternis.

Zij die in mijn Kerk zien, zij die het Licht niet hebben afgewezen zijn weinig talrijk. Wat Ik voor mijn Kerk aan het bereiden ben kunnen zij vandaag niet begrijpen. Maar de zielen die ik sinds altijd uitverkoren heb, zij zullen wel degelijk begrijpen wat Ik voor de wedergeboorte van mijn Kerk bereid.

Vergeet dat niet, zoon. Want het is een precieze vingerwijzing die je gevaarlijke dwalingen zal doen vermijden. Bid tot de Heilige Geest en vraag raad aan je geestelijke Leidsman.

Zoon, Ik herinner je er nogmaals aan dat je een eenvoudig instrument van mijn Voorzienigheid bent.

Zoon, Ik zegen je.

Bemin Mij, bid en breng eerherstel.

Het niveau van het kwaad stijgt nog steeds en de mensheid staat op de rand van de afgrond.

2 november 1976

132.- EEN VERBINDINGSSCHAKEL

Schrijf, zoon.

Ik verlang dat je klare en precieze ideeën hebt over de Gemeenschap waarvoor Ik, Jezus, je als instrument heb gekozen. Ik zei je reeds op welke basis Ik verlang dat deze Gemeenschap wordt gebouwd. Ik sprak je reeds over haar doelstellingen.

Ik wil deze Gemeenschap als een verbindingsschakel tussen de Kerk die vandaag verscheurd wordt door de talrijke kwalen die haar teisteren en de herboren Kerk, hersteld onder de invloed van de heilige Geest door middel van de krachtadige werking van de allerheiligste Maagd, die strekt tot de nederlaag van Satan en zijn scharen.

Zoon, Ik zei je ook nog dat het niet om iets nieuws gaat naar de betekenis die jullie aan dit woord geven. Iets nieuws dat op een gegeven ogenblik in de tijd begint te bestaan is het dus niet.

Ik bevestig dat het hier gaat om het vormen van een Gemeenschap van personen die, beslist en vastberaden, de waarachtige en authentieke geest van mijn Evangelie, de oneindige waarden van mijn Verlossing en de werkelijke doelmatigheid van de sacramenten willen herontdekken.

Alles werd onder een vormendienst, onder een religieuze onverschilligheid, onder een heidense levenswijze, onder het atheïsme, onder de haat en afkeer voor Mij en voor mijn Kerk bedolven.

EEN WAAKZAME EN WIJZE GEMEENSCHAP

De Vesuvius in volle uitbarsting braakte zijn gloeiende lava op Herculanium en Pompei uit en wiste elk spoor en zelfs de herinnering eraan uit. En zo braakt ook Satan sinds altijd zozeer zijn gloeiende haat op de arme mensheid uit dat hij haar monsterachtig heeft vervormd.

Die haat heeft in de harten de liefde gedood, in de zielen het geloof en de hoop uitgedoofd en in mijn Kerk zelf de twee begeerlijkheden, die van de geest en die van de materie (vlees), doen ontbranden.. En zo is mijn Kerk, uit mijn doorboord Hart voortgekomen, nu in duisternis verzonken.

Mijn zoon, Ik wil een Gemeenschap van personen, van zielen die ten volle hun goddelijke en menselijke waardigheid beseffen en die vastbesloten zijn om die bovennatuurlijke waardigheid die hun door de oneindige waarden van mijn Verlossing werd geschonken te verdedigen zelfs ten koste van het vergieten van hun bloed.

Mijn zoon, Ik wil een waakzame en wijze Gemeenschap hebben die op elk moment klaar staat om voor de triomf van de waarheid, van de rechtvaardigheid en van de vrede, die kostbare vruchten van de oneindige Liefde van God zijn, tot het uiterste te strijden tegen de sluwe Kwade en zijn talrijke scharen.

Voor vanavond volstaat dit.

Ik zegen je, zoon. Bemin Mij.

Offer Mij jezelf op zoals je bent, met wat je hebt.

Met jou, zoon, zegen Ik hen die Ik zal kiezen om mijn Liefdesplan te verwezenlijken.

4 november 1976

133.- DE LIEFDE METTERDAAD

Don Ottavio, ik ben P. Benedetto.

Ik haast me om je mijn onmetelijk, onuitsprekelijk geluk te melden. Want ik ben in het Paradijs. Ook ik zal niet trachten om het Paradijs te beschrijven. Dit zou tevergeefs en nutteloos zijn. Omdat het Paradijs onze menselijke natuur meer te boven gaat dan de hemel de aarde overtreft.

Het leven op aarde, ook al wordt dit door het geloof verlicht, is altijd door duisternis omsluierd. Niet omsluierd door de nevelige duisternis van de hel maar door de duisternis die het geloof zelf omhult. Inderdaad, wij zien, zoals Sint Paulus zegt : " in enigmate ".

Er werd je reeds meermaals over de Gemeenschap der Heiligen gesproken. Ik moet er niets aan toe voegen. De Gemeenschap der Heiligen is de Liefde metterdaad.

Die aandrijvingskracht der Liefde, die geheimzinnige macht van de Liefde, die alles te boven komt, is een realiteit die wij min of meer krachtig of zwakjes kunnen beleven of zelfs helemaal niet beleven. Die beleving hangt bijna helemaal af van onze vrije wil, min of meer verlicht, doordrongen door het geloof.

Aanroept ons en wij zullen komen. Stelt vertrouwen in ons en wij zullen jullie niet ontgoochelen. Vraagt en wij zullen jullie helpen te krijgen. Valt ons lastig en wij zullen u een genoeg doen.

Don Ottavio, in dit verband zal ons verbond zijn volle frisheid bewaren. Het is noodzakelijk dat de nadruk gelegd wordt op dit dogma van de Gemeenschap der Heiligen opdat dit, een van de schitterendste meesterwerken van de wijsheid en de macht van God, in zijn wonderlijke schoonheid en doeltreffendheid zal worden beleefd, werkelijk zal worden beleefd.

Arme zielen, arme zielen welke bronnen van grote rijkdom kennen jullie nooit !

DIT IS IETS GROOTS VOOR DE HERBOREN KERK

Don Ottavio, ik treed de Aartsengel Gabriël, Pater Pio, en de andere arme zielen bij die tot je spreken omtrent je wil om de heilige Mis uit elke materiële binding te bevrijden. Dit voornemen is iets groots voor de herboren Kerk.

Laat je niet verleiden door de listige valstrikken van de sluwe Kwade die alles op alles zal zetten om dit voornemen de grond in te boren.

Ik, P. Benedetto, ik verzeker je dat ik in deze strijd die nu nog niet begrepen wordt, naast je zal staan.

Lina, P. Pio en een groep andere uitverkoren zielen kwamen mij tegemoet om mij te vergezellen en voor te stellen aan de eeuwige, oneindige goede Rechter.

P. Benedetto.

4 november 1976

134.- HET EGOÏSME DAT IS DE DUIVEL OP EN TOP

Don O. ik ben het L. die tot je spreekt.

Herinner je mijn voorgaande boodschap die zei dat men zich in de Hemel niet meer kan opwinden over en dus ook niet meer kan lijden door de dwalingen die op aarde worden bedreven, hetzij door het gebrek aan geloof hetzij door een inwendig geraffineerd egoïsme. Want het egoïsme kan geraffineerd zijn en schuil gaan in de intiemste roerselen van het menselijk hart. Dit om maar niet te worden ontdekt en aan de kaak gesteld door hen die er het slachtoffer van zijn. Want het egoïsme dat is de duivel op en top.

Het ontwerp San Giovanni is mislukt, door menselijke berekening, in plaats van het geloof, heeft de berekening namelijk het egoïsme getriomfeerd. Maar de barmhartigheid van God is waarlijk oneindig. God kent de menselijke broosheid en zwakheid en Hij verhelpt op de wijze die je ziet.

Er zullen nog andere afvalligheden zijn. De mens is het kind van de zonde, daarin slaagt hij het best want in die slechte daden van ontrouw aan God en van opstandigheid tegen God wordt hij bijgestaan door een kwade geest die steeds naast hem staat.

Dat is de reden, Don O., waarom het zo belangrijk is te weten hoe men nederig maar moedig het hoofd kan bieden aan de verraderlijke machten van het kwaad die in dit laatste einde van de eeuw vol woede tekeer gaan met het oog op het verschrikkelijke treffen dat weldra naar zijn hoogtepunt zal gaan.

INNIG EEN ZIJN MET GOD

De eerste vereisten om de machten van het kwaad te kunnen dwarsbomen is het innig één zijn met Hem die Satan heeft overwonnen door zichzelf te slachtofferen. Wie met Hem nederig één is terwijl Hij zijn Kruis draagt, wordt onkwetsbaar.

De heilige Mis, de heilige Rozenkrans, de verschillende zegeningen zijn eveneens goede en nuttige middelen om aan de vijand het hoofd te bieden en hem uit de zielen en uit onze huizen te verwijderen.

De heilige zaken en dingen moeten altijd heilig gebruikt en behandeld worden. Ook de zegeningen zijn sacramentaliën, dus steeds vol geloof en met de vereiste innerlijke ingesteldheid te gebruiken.

Don O. de taak die je wacht zal uitvallen vol razernij uitlokken. Wees aandachtig en waakzaam. Maar mét Hem verenigd moet je niet vrezen.

Blijf altijd vol vertrouwen, sta op de bres, wees moedig !

Heb geloof, geloof, geloof en je weet dat met het geloof er de hoop is en de liefde. Don O. blijf vertrouwen en jezelf aan Hem toevertrouwen. Je bent een instrument in zijn handen, belet Hem niet Zich van jou te bedienen zoals Hij goed vindt.

MOED EN STERKTE, WIJ VERWACHTEN JE

Moed en sterkte, wij wachten op jou, vergeet nooit dat wij tot dezelfde familie behoren. Als jullie in Amerika of in Japan een verwante hebben beschouwen jullie hem toch ook niet als een mindere verwante omdat hij ver verwijderd is. En wij zijn uitermate dichter bij jullie dan Amerika en Japan, vergeet dit niet.

13 november 1976

137.- DE WEGVERSPERRING OPRUIMEN

Broeder, je zult verscheidene moeilijkheden om met ons in contact te komen uit de weg moeten ruimen. Zo moeilijk als dit jou en anderen lijkt is dit niet. Zoals je ziet volstaat een verlangen en een vraag van jou om het contact tot stand te brengen . . . beter gezegd volstaan hiervoor bijzondere en essentiële innerlijke vereisten van geloof, nederigheid, vertrouwen en voor alles van genade.

Het spreekt vanzelf dat iemand die zich door de zonde automatisch uit de Gemeenschap der Heiligen sluit geen contact tot die heiligen kan krijgen. Maar als wij, broeder, van onze kant in jullie de nodige gesteldheden zien, is er voor ons geen enkele moeilijkheid.

Ook ik wachtte, verlangde om je te bevestigen wat je reeds gezegd werd over de nabije gebeurtenissen van Kerstmis en Pasen.

Wees er van overtuigd, broeder, dat Hij, de Liefde, het is die je leidt. En je ziet met welke kiesheid Hij dit doet.

Satan zit je op de hielen, Satan scherpt je vrees in, angsten en wantrouwen : alles wat strijdig is met het geloof, het vertrouwen en de overgave die Hij van je wil.

Hij heeft je tot zijn instrument gekozen.

Satan zet alles op alles opdat jij onbruikbaar als instrument zou zijn.

De strijd zal hevig en bitter zijn maar de overwinning staat vast.

Zoals je ziet, broeder, is Satan het hoofd en de meester van alle saboteurs.

Jij moet strijden maar je niet laten ontmoedigen.

Hij is met jou. Wij allen zijn mét jou.

De strijd is hevig en bitter. Wat op het spel staat is het belangrijkste.

In een ander boodschap zei ik je dat ik, vanaf het ogenblik van de eerste opstand reeds, blijf verder strijden.

Op harde dagen, ontberingen en offers moet jij je voorbereiden. Maar tegelijk weet je vast en zeker dat Hij, Die alles kan, voor allen en voor iedereen zorg zal dragen.

Broeder laat je niet verlammen door wantrouwen, ongerechtvaardigde angst of vrees. Want die dingen zijn als zovele stokken in de wielen om het plan van God te vertragen, af te remmen en te verhinderen.

Deze plaats zal beschermd en verdedigd worden : je hoeft niets te vrezen.

Broeder je werd uitverkoren voor iets groots, namelijk om bij de Kerk het belangrijkste probleem te berde te brengen : dit van de Verlossing.

Vooruit dus, in Hem, met Hem en door Hem. De weg die voor je ligt is nog lang en bezaaid met moeilijkheden. Maar alle moeilijkheden zullen worden getrotseerd en ze zullen allen worden overwonnen.

De Aartsengel Sint Michaël.

10 november 1976

136.- EEN BEWUSTE EN GEWENSTE GEMEENSCHAP

Don O. ik ben het Marisa

Ik verwachtte dat je mij zou vragen om met je te spreken. En ik ben blij dat je mij die kans geeft. Over de Gemeenschap der Heiligen werd reeds heel wat gezegd. Toch blijft er nog veel over te zeggen.

Ik en alle heiligen uit het Paradijs mét mij wensen met jullie in contact te komen. Dit contact is iets groots, een vrucht van de oneindige Goedheid van God. Het is een weldaad voor het gehele mystieke Lichaam waarvan wij alle ledematen zijn. Maar die communicatie is heel in 't bijzonder een weldaad voor jullie die nog onderweg zijn en lijden onder de ongemakken van die weg, onder de moeilijkheden, de angsten, de vrees, de onzekerheden, de vermoedenissen en het lijden.

Om jullie te helpen het leed te verlichten en te boven te komen kunnen wij zeer veel doen. Maar slechts in de mate dat jullie in onze hulp geloven, erop hopen én ernaar vragen.

De gemeenschap tussen jullie pelgrims en ons moet welbewust zijn en gewenst. Voor ons is zij dit altijd. Voor jullie schier nooit. Thans is zij slechts voor enkele zielen een welbewuste en gewenste gemeenschap.

Die gemeenschap moet voor jullie een gevolg zijn van je geloof en je liefde. Voor ons niet want wij geloven niet, wij zien. Maar beminnen doen wij.

Don O. het materialisme is als een dichte mist opgesteld tussen jullie en het licht van de Openbaring. En van dit zo grote en kostbare erfgoed van de Openbaring is er in het hart van deze benevelde heidense generatie slechts heel weinig overgebleven.

GOD HEEFT DIT UUR NOCH GEWILD

NOCH VEROORZAAKT

Op dit cruciaal moment van het leven van de Kerk heb ik dit dogma van de Gemeenschap der Heiligen, deze wonderbare en heerlijke realiteit, opnieuw willen belichten. Want thans lijken vele Christenen de zin en de waarde van het leven niet langer te beseffen. Precies op dit cruciaal moment in het leven van de Kerk die op het punt staat frontaal met alle duistere en verborgen krachten van het kwaad en van de hel in botsing te komen wordt de in de harten overgebleven schaduw van geloof ten dienste gesteld van de menselijke belangen, het egoïsme en de hoogmoed (de zonde van Satan).

Bloed, rouw, honger en dorst, epidemieën en ander weeën staan jullie te wachten . . .

Maar is deze alarmkreet geen daad van liefde, geen broederlijke oproep om op te kijken naar hen die kunnen, willen helpen ?

Wacht niet om ons te komen opzoeken tot jullie wanhopig zijn !

Mogen allen weten en beseffen dat het verschrikkelijke uur van de zuivering niet door God gewild en veroorzaakt is maar door jullie zonden en door de machten van het kwaad.

Don O. vrees niets ! Jij gelooft en je geloof zal niet onvruchtbaar blijven. Maar het zal vruchten dragen.

Marisa.

5 november 1976

135. - WAAR JULLIE OOK ZIJN, VOELT JULLIE IN HET VADERHUIS

Schrijf, mijn kind, ik ben Luigina.

Dat men in deze of gene plaats is heeft geen belang. En al kan dit voor jullie belangrijk lijken, in werkelijkheid is het dit niet. Wat van belang is, integendeel, is dat men verblijft waar Hij dit wil. Voor jou, Don O. is het belangrijk dat je hier bent, alleen omdat je door hierheen te komen het plan van God hebt gesteund dat sinds altijd voorbeschikt was met het oog op de onpeilbare plannen van Zijn Wil.

Je overplaatsing naar V. is het begin van dit plan dat je reeds in zijn grote trekken kent. De gedachten van de Heer zijn ondoorgrondelijk. Voor wie zich aan Hem toevertrouwd is zijn barmhartigheid eindeloos.

Wat van jou thans gevraagd wordt is consequent en getrouw te zijn, te beantwoorden aan de genadeimpulsen, nederig te zijn en te beseffen dat je maar een zeer broos instrument bent van zijn Liefde en van zijn Wil. Je dient jezelf te beschermen door een diepe godsvrucht, voorzichtigheid en discretie. Bekommer je om niets, gehoorzaam prompt aan zijn oproepen, volhard in je goede voornemens, laat je niet verleiden door de valstrikken van de Kwade die nu rond je sluipt en nu tracht je schrik aan te jagen of te ontmoedigen.

Alle gerucht en rumoer van de wereld, alle ongepaste redevoeringen van zovele personen wegen niet op tegen een uur van stilzwijgen en bezinning bij Hem. Ik kan je slechts bevestigen wat je over de nabije gebeurtenissen reeds weet. Weet dat alles onder de controle van de Allerhoogste is : ga bijgevolg verder met een absoluut vertrouwen en met volledige onthechting en overgave.

ONMETELIJKE SCHATTEN ONVRUCHTBAAR GEMAAKT

Ik zei je reeds zoals ook anderen dat je talrijke vrienden in de Hemel hebt. Benadruk steeds de noodzakelijkheid om het wonderlijk dogma van de Gemeenschap der Heiligen concreter in de praktijk te beleven want er blijven immense schatten van geestelijke rijkdom vergeten en dus zonder vrucht.

Als zij die de plicht hebben om de gelovigen omtrent het wonder van de Gemeenschap van de Heiligen te vormen, op te voeden en voor te lichten dit ook gedaan hadden dan zou de Kerk van Jezus, die ook onze Kerk is, er niet zo troosteloos en verlaten bijstaan.

Op dit wonder kun je nooit genoeg de nadruk leggen.

Het dogma van de Gemeenschap van de Heiligen zal een van de steunpilaren van de herboren Kerk zijn.

Maar het begrijpen van dit dogma, zoals het begrijpen van de ander dogma's, vereist ongetwijfeld dat zij nederig zijn, geloven, hopen en beminnen.

Don Ottavio, zonder bloedsomloop is een menselijk lichaam zowel uitwendig als inwendig slechts een lijk. Zonder het wonder van haar bloedsomloop, dat de Gemeenschap van de Heiligen is, wat is het Mystiek Lichaam nog ?

Zoals je ziet heeft het materialisme zelfs deze kostbare en onschatbare vlam uitgedoofd.

Zoon, houd moed, wees sterk, vrees niets. En als je overweegt langs welke mysterieuze wegen Hij je tot nu toe heeft geleid, zal je dan nog kunnen twijfelen ?

Ik zegen je.

Luigina

Wat P.B. zei over de Gemeenschap der Heiligen is zeer mooi. Dit dogma moet in zijn sublieme realiteit worden beleefd. Jullie zullen er geen spijt van hebben. Blijf erop hameren : de druppel die op het graniet blijft vallen holt tenslotte de steen uit. Het is slechts een kwestie van tijd en volharding.

Moed en sterkte, wij zijn nabij, ook al blijven wij in de glorie. Thans kunnen jullie dit niet begrijpen, er komt een dag waarop jullie dit zullen begrijpen.

15 november 1976

138.- DE WONDERBARE METAMORFOSE

Don O. ik ben Enrico.

Wat anderen je reeds meermaals zegden wil ik laten rusten. Ik verkies je onze eerste ontmoeting in de kapel van F. in herinnering te brengen.

Wat op jou indruk maakte was mijn slechte lichamelijke gezondheid, mijn gebrekkig lichaam, mijn ziel gevangen in een bijna geheel onwaardige fysiek. Zodat ik medelijden inboezemde bij hen die mij benaderden. Want bijna al die personen zagen slechts de uitwendige kant van mijn leven. Zij waren niet bij machte door te dringen tot, en dus niet in staat ze te begrijpen, de wonderbare metamorfose van mijn ziel door middel van zowel het lichamenlijk als moreel lijden dat ik, door Gods genade, nooit weigerde.

Ikzelf was niet altijd bij machte om de enorme waarde en de enorme belangrijkheid van die geestelijke vertering te begroten. Men moet zich hierover niet verwonderen, aangezien de mens zich evenmin rekenschap geeft van de belangrijkheid van zijn lichamelijke vertering, waardoor hij de ingenomen voedingsmiddelen in vlees van zijn vlees en in been van zijn beenderen omvormt.

Arm menselijk schepsel, hoewel het intelligent genoeg is om tot de waarde van de dingen en zaken door te dringen, is het ook verzwakt en verduisterd door de zonde. En zo merkt het weinig op van wat er in hem en rond hem omgaat. Maar zo die wonderbare metamorfose van de geest ontgaat aan de mensen, aan God, die er de voortbrenger van is, ontgaat zij niet.

ZICHZELF BETER KENNEN

Don O., als de Christenen, in plaats van zich door de beuzelarijen van het uitwendig leven te laten meeslepen en verpletteren, zich een beetje meer inspanden om zichzelf beter te leren kennen en om beter te weten wat er in hen zelf omgaat dan zou hun opstijging naar God in grote mate vergemakkelijkt worden, niet zozeer door hun persoonlijke bekwaamheid of verdienste, maar wel door de werking van God, voortbrenger van de menselijke natuur.

Het is slechts tijdens mijn ontmoeting met mijn Redder en Verlosser dat ik in een lichtflits het onbeschrijfelijk resultaat, de wonderbare gevolgen van de metamorfose van mijn moreel en lichamenlijk lijden zag.

Hier ben ik zoals anderen het deden genoodzaakt je te zeggen dat geen enkele strijder op aarde zich kan voorstellen welk geluk God aan zijn uitverkorenen voorbehoudt. Geen enkele sterveling zal ooit het visioen van een ziel in glorie kunnen verdragen.

DE MENSEN ZIJN GRENZELOOS ONBEWUST

Don O., van hieruit ziet men zoals vanuit geen enkele plaats hoezeer de mensen op aarde grenzeeloos onbewust zijn. Van hieruit ziet men hoezeer de mens zich niet alleen door de Kwade laat bedriegen maar zich zelfs door hem laat inpalmen en beetnemen.

Ik sprak over het onbewust zijn van de mensen. Zij zijn er zich wel degelijk niet van bewust. Want de van God ontvangen gaven zijn al voldoende om, met een vurig verlangen naar de waarheid, de goede weg in te slaan.

Maar hoe bestaat het dat de mens, geschapen door God, vrijgekocht door God, door God in zijn vroegere goddelijke en menselijke waardigheid hersteld, toch God, zijn opperste God, afwijst ?

Is het denkbaar dat de mens, naar het beeld van God geschapen, kind van God, zijn trots en hoogmoedig voorhoofd tegen God verheft en als geallieerde van Satan, God zijn opstandigheid toeschreeuwt ?

Lijkt het je natuurlijk, begrijpelijk, dat een kind waarvan het bestaan ondergeschikt is aan het leven van zijn ouders, aan de liefde en de zorgen waarmee zijn ouders het koesteren, opstandig wordt, hen afwijst en hen in het gezicht toeschreeuwt : " ik erken jullie niet, ik bemin jullie niet, ik wil niets van jullie weten " ?

Is de mens, schepsel van God, kind van God, in zijn aards en eeuwig leven niet aan God ondergeschikt en van Hem afhankelijk ? Werd de mens niet geschapen om God te kennen, te beminnen, te dienen ?

ALS DE PRIESTERS NADACHTEN

Bij de priesters ontbreekt het besef, de overtuiging van de tragische en verderfelijke bedrijvigheid van de Kwade in de zielen. Want de zielen zijn geschapen voor het licht, voor de liefde en voor het geluk. Terwijl Satan door het bedrog ernaar streeft uit haat voor God en voor de mensen om het doel van de Schepping en van de Verlossing te vernietigen.

Als de priesters ernstig nadachten, mediteerden over de oneindige waarde van een enkele ziel, waarvoor de Vader zijn enige Zoon heeft geslachtofferd, wat zouden zij dan niet moeten doen om te verhinderen dat er zielen in de klauwen van Satan vallen ?

Ik sprak je over de wonderbare metamorfose die Hij door middel van zowel het moreel als het lichamelijk lijden in de zielen bewerkstelligt. Maar vergeet niet dat de sluwe Kwade, de onvermoeibare naäper van God, door middel van de zonde, waarvan de gevolgen je welbekend zijn, ook zijn eigen metamorfose bewerkstelligt in de zielen.

Don O., het is noodzakelijk om de waarde van het leven, de wonderbare, heerlijke metamorfose van de pijn en van het lijden bekend te maken. Want thans beseffen zij dit niet, zijn er onbewust tegen in opstand en hebben er onbewust afschuw voor.

Als de bedienaren van God zelf de pijnen en het lijden ontvluchten, hoe kunnen zij dan, zij, de meesters en medeverlossers, de wonderbare en heerlijke metamorfose van pijn en lijden bij de anderen inprenten ?

Don Enrico.

19 november 1976

139.- DE SUBLIEMSTE HANDELING WORDT BEZOEDELD

Ik antwoord op je verlangen, zoon.

Ik weet dat je meer opheldering verlangt omtrent je prijzenswaardig voornemen dat je aan het verwezenlijken bent : namelijk om wat jou betreft af te zien van het zogenaamde ereloon verbonden aan de heilige Mis.

Voor allen wier ziel voor het licht te weten voor de Wijsheid van de Heilige Geest open staat is wat Sint Gabriël, P. Pio, Luigina en anderen je hebben gezegd klaar en duidelijk. Alle anderen, wier ziel voor het licht van de Heilige Geest gesloten is, kunnen dit ongelukkig genoeg nooit begrijpen.

ZOIETS DENKEN IS DOM EN DWAAS

Mijn zoon, thans is het Jezus die je die vraag stelt : " Zie deze centen geef ik U opdat U Zich op het Kruis voor de vergeving van mijn zonden slachtoffer " geloof je dan, mijn zoon, dat Ik zulk een voorstel zou aanvaard hebben ?

Enkel zoiets denken is dom en dwaas.

Wat Mij op het Kruis heeft gebracht en wat Mij in de heilige Mis tot de hernieuwing van het Kruisoffer brengt was, is en zal altijd enkel en alleen de Liefde zijn.

Zoon, wees zeer aandachtig, waar ligt het verschil als er vandaag mensen je een beetje geld aanbieden om een heilige Mis te celebreren?

Zoon, mag jouw intentie, als mijn bedienaar, als deelgenoot in mijn eeuwig Priesterschap, verschillen van Mijn zeer zuivere intentie ?

En zeg Mij nog, is de heilige Mis, ja of neen, het Offer zelf van het Kruis ?

ELKE BAND MET HET GELD OPHEFFEN

Moet jij, in de heilige Mis, in de offerande van je wil aan de Vader, in de daadwerkelijke offerande die de vernietiging van je "ik" inhoudt je niet met Mij verenigen met dezelfde zuivere intentie waarmee Ik, Jezus en mijn Moeder, de allerheiligste Maria, ons aan de Vader opofferen ?

Zoon, je doet er goed aan met de grootste op aarde voltrokken handeling niet te bezoedelen en elke band met het geld door te snijden en op te heffen.

Maar is het dan mogelijk dat de celebrerende priester zijn delen in dit offer ondergeschikt en afhankelijk maakt van zowat twee duizend lire ?

Ik zei wel degelijk " ondergeschikt en afhankelijk maakt". Dit geldt wel niet voor alle priesters maar toch voor vele : geen offerande, geen heilige Mis. Ziedaar hoever de afwezigheid van liefde en geloof kan leiden !

Wat kan voor de talrijken die de heilige Mis in staat van zonde celebreren de zuiverheid van intentie of het medeverlossend handelen betekenen ? Omdat zij van Mij gescheiden zijn, voegen die priesters niets toe, kunnen niets toevoegen aan de heilige Mis, waarin zij enkel zuiver stoffelijk een hoofdpersoon zijn. Maar mét Mij zijn zij niet verenigd maar wel met hem die de oorzaak is van mijn slachtoffering, namelijk zij zijn met Satan verenigd, niet meer noch minder, zoals Judas.

VOLHARD IN DIT VOORNEMEN,
DIT ZAL EEN BELANGRIJKE HERVORMING ZIJN

Zoon, er werd je gezegd om in je voornemen te volharden, om niet toe te geven aan de herhaalde aanvallen van de Kwade. Ook Ik, Jezus, herhaal dit en dring erop aan : volhard. Want dit zal een kostbare parel, een belangrijke hervorming van mijn herboren Kerk zijn.

Wat zijn de uitvluchten, de argumenten waard die trachten een handeling te rechtvaardigen die getuigt van de geestelijke armoede, van de dwaasheid, het ongerijmde van deze tijden en van de geloofscrisis ? Niets zijn ze waard, helemaal niets !

Ben Ik, Jezus, het Mensgeworden Woord, bijgevolg ware God en ware Mens, niet de Hoofdpersoon van het heilig Offer ? En hoe zou Ik, God, de Heer over alles, onwetend kunnen zijn over de billijke noden van hen die zich, naast Mij, mét Mij, in één grote liefdeshandeling belangeloos voor hun levende en overleden broeders aan de Vader opofferen ?

Ben Ik niet de Enige Zoon van de Vader ? Is niet alles door Mij geschapen ? Heb Ik mijn edelmoedigheid niet voldoende bewezen ? Heb Ik Mij een enkele maal door jullie in edelmoedigheid laten overtreffen ?

Ook hierin ben jij, mijn zoon, het instrument van mijn liefdesplan.

Ik zegen je.

Met jou zegen Ik alle priesters die je op deze weg nederig volgen. Aan allen beloof Ik bijzondere genaden en gaven.

23 november 1976

140.- DE WONDERLIJKE ORDE VAN DE SCHEPPING

Mijn zoon, schrijf.

Ik ben de volmaaktheid. Ik ben de enige oneindige volmaaktheid. Die volmaaktheid wordt in heel het geschapen heelal, in heel de zichtbare en onzichtbare wereld weerspiegeld. Uit die volmaaktheid ontstaat in alles afzonderlijk en in alles globaal genomen een wonderbare harmonie, haar Schepper waardig. En een niet minder bewonderenswaardige orde, waarin alles ernaar streeft om zijn eigen lotsbestemming, het prijzen en loven van de Heer, voort te zetten.

Daarna werden intelligente, vrije wezens geschapen, bij machte om het goede of het kwade te doen. maar de gaven zelfs de natuurlijke, waarmee zij waren bekleed, waren van die aard dat alles in hen hen richtte op en aanzette tot het goede.

In die toestand moesten zij gedurende de door de Vader, Schepper en Heer van alles en van allen, vastgestelde tijd blijven. En na die tijd van afwachting zouden zij de poorten van het Paradijs zien opengaan om te mogen delen in de glorie en het grenzeloze geluk van de Vader.

Maar het schepsel, dat na God het mooist en het machtigst was, werd vanwege zijn macht hoogmoedig. Het kwam tot zonde, wilde aan God gelijk zijn, kwam tegen God in opstand. En zo zette dit schepsel in de hele wereld een opstand in gang waarvan de gevolgen zo zwaar waren, zijn en zullen zijn dat geen enkele menselijke geest bij machte is er de omvang van te vatten.

DE VERSTORING VAN DE ORDE DOOR DE ZONDE

De harmonie van het geschapene werd zozeer verstoord dat er een radicale verandering van de gevestigde orde plaatsvond. Onder die verstoring lijdt heel het heelal. De natuur zelf kreunt onder de last van de zonde.

De opstand in de onzichtbare wereld werd gevolgd door de opstand van de mensheid in Adam en Eva.

Zo werd de verstoring van de eerste gevestigde orde nog groter. Zo verscheen het kwaad in de wereld, een catastrofe zonder voorgaande. Met het kwaad kwamen het lijden, de oorlogen, de ziekten, de haat, de misdrijven, de dood, de gewelddadigheden, de misdaden.

Het is de tol die elke generatie aan Satan moet betalen.

Moge het volstaan, mijn zoon, je te herinneren aan de zielen die verdoemd zijn of zich gaan verdoemen. Want het verlies van één enkele ziel weegt zwaarder dan alle oorlogen, epidemieën, revoluties en ongelukken van alle tijden samen.

Jullie kunnen dit niet gemakkelijk begrijpen omdat jullie niet bij machte zijn om te begrijpen wat een eeuwigheid van kwellingen zeggen wil.

HERSTEL VAN DE ORDE DOOR KERK EN PRIESTERSCHAP

Zoon, Ik, de Liefde, kon zulk een slachting van de menselijke natuur niet dulden. Zo kwam er dus de Menswording en de Verlossing verricht door het Woord. Met het doel de verstoorde orde te herstellen en aan alle zielen van goede wil de mogelijkheid tot het heil terug te geven.

Met de verlossing wordt de Kerk, sacrament van het heil, geboren ; ontstaat, in de Kerk, het Priesterschap om zo mijn medeverlossers te vormen, namelijk mijn medewerkers die de ruggegraat van mijn mystiek Lichaam moeten uitmaken.

ENKEL WIE GEROEPEN WORDT WORDT PRIESTER

Mijn zoon, net zoals de mensen over 't algemeen zelf hun medewerkers kiezen, zo kies Ik, het Mensgeworden Woord van God, ook mijn medewerkers. Bijgevolg wee de indringers, wee hen die niet geroepen werden, wee hen die net zoals Judas, om reden van menselijke motieven, zich onder mijn geroepenen mengen . . .

Enkel door roeping wordt men priester. Elke andere weg naar het priesterschap is niet alleen zondig maar zelfs heiligschennend. Ziedaar, mijn zoon, het probleem van de priesterroepingen.

Naar het plan van Zijn Voorzienigheid legt mijn Vader in het hart van de mensen de verschillende bekwaamheden en neigingen, opdat de mensen zich naar de vooraf vastgestelde harmonieuze orde in de grote menselijke familie aanvullen en er zich in integreren. Net zoals mijn Vader werp ook Ik, in de Kerk, de kostbare en verheven roepingskiem in het hart van de geroepenen.

Die kostbare roepingskiem moet niet alleen door de uitverkorenen zelf maar ook door alle met de uitverkorenen verbonden personen worden aanvaard, bewaard, beschermd en ontwikkeld zoals hun ouders, opvoeders, enz . . .

De verantwoordelijken moeten voor de talrijke roepingen die mislukken door de schuld van hen die tot plicht hadden die roepingen te beschermen verantwoording afleggen.

Het is welbekend dat heidense ouders en ontchristelijkte Christenen tot zeer groot nadeel voor de Kerk de roepingen door Mij aan zovele zielen gegeven tegenwerken en dwarsbomen. Welke verschrikkelijke verantwoordelijkheid !

Zoon, dit volstaat voor vandaag. Wij zullen dit onderhoud zo vlug mogelijk hernemen.

Ik zegen je.

Bid en offer je lijden op opdat de arbeiders in mijn wijngaard talrijk zouden zijn.

26 november 1976

141.- DE VERLOSSING TOT HEILIGING VAN ALLEN

Schrijf, mijn zoon.

In een boodschap vermeld in het boekje "Mijn zonen, sterkte, moed!" werd je gezegd dat de door God vastgestelde orde in het heelal vereist dat alles en alle schepselen de plaats waarvoor zij werden geschapen moeten bekleden.

De Vader, Schepper en Heer van alles en allen, bestuurt allen en alles met wijsheid, goedheid en liefde opdat zij hun bestemming in de harmonie van het heelal verwezenlijken.

In mijn Kerk zelf, geboren en voortgekomen uit mijn geopend Hart - en dus een menselijke én goddelijke, aardse én hemelse samenleving die de harmonie en overeenstemming met de vader is - worden zielen geroepen om er deel van uit te maken opdat allen en iedereen op de hun aangewezen plaats hun bestemming, namelijk hun heiliging op aarde en verheerlijking in de Hemel zouden kunnen bereiken.

In welke maatschappij ook doet niet iedereen, kan niet iedereen hetzelfde doen. Maar elkeen moet volgens zijn bekwaamheid - het is juister en meer conform aan de waarheid te zeggen : volgens zijn roeping - voor het welzijn van allen de zending vervullen die de Opperste Bestuurder en Ordeschepper heeft gewild en voorbeschikt.

En zo komt het dat de schepselen ook al zijn ze zich hier niet altijd en niet allen van bewust zich integreren en vervolledigen.

Dit gebeurt door een wederzijdse liefdesdaad die aan de grondslag ligt van het menselijk hart en van de menselijke samenleving. Dit gebeurt in een wederzijdse uitwisseling en schenking die van wezenlijk belang zijn voor het gemeenschappelijk leven en voor het overleven van de menselijke natuur. Dit gebeurt in een daad van natuurlijke en nog niet ontwikkelde liefde die het cement vormt van de gemeenschap om van allen een enkele familie, een enkele samenleving te maken, waarin de verschillende leden zich ingeschakeld moeten beschouwen niet voor hun persoonlijk welzijn alleen maar vooral voor het algemeen welzijn van allen.

Zo heeft de Vader de menselijke maatschappij geordend. Zo ordent Hij ze.

DE ZENDING VAN DE KERK

Wie tegen de plannen van de Vader, Schepper en Heer, Opperste Ordeschepper in alles en in alle schepselen, opstand pleegt overtreedt het goddelijk recht en het natuurrecht. Hij zondigt zwaar tegen God en tegen zijn broeders en ook tegen de maatschappij. Daardoor veroorzaakt hij een reeks persoonlijke en daarna sociale wanordelijkheden die mateloos en grenzeloos ernstig zijn.

Om die reden roept de huidige sociale organisatie van zowel de kapitalistische als van de communistische volkeren en zelfs bepaalde toestanden in mijn Kerk bij God om wraak.

Door het recht en de rechtvaardigheid met voeten te treden hebben de mensen en de Christenen de vooraf vastgestelde orde overtreden.

God kan dit niet langer dulden.

In hun ontmoeting met Christus, Bevrijder en Verlosser zullen zij beschaamd worden.

Laten we nu, mijn zoon, naar het probleem van de roepingen, dat een ernstig probleem is, weerkeren.

Mijn Kerk is gegrondvest op de algemene principes waarop de grote menselijke familie moet worden gevestigd.

Maar door haar organisatie als een volmaakte samenleving, waarin het menselijke en het goddelijke elkaar ontmoeten, zich in elkaar vlechten en versmelten onderscheidt mijn Kerk zich van alle andere menselijke maatschappijen. En zo is mijn Kerk verschillend, onderscheiden en verheven boven de gezinnen, volkeren en andere menselijke samenlevingen precies om reden van haar mysterieuze natuur. Door die natuur moet de Kerk door het licht van de waarheden waarvan zij de bewaarster en behoedster is de volkeren geleiden en oriënteren op de weg naar het eeuwig heil.

Buiten mijn Kerk heeft geen enkele andere maatschappij een dergelijke evenwaardige zending en bijgevolg een evengrote waardigheid en heilswerking. Maar laat het duidelijk zijn : de grootheid van mijn Kerk spruit niet voort uit haar praal, rijkdom, luister en uiterlijkheden maar steeds en enkel uit het mysterie van haar goddelijke en menselijke natuur, uit haar zending in de wereld, die erin bestaat, de mensen en de volkeren naar het hemelse Vaderland van het Paradijs, te leiden.

In de kerk bekleedt het Priesterschap een plaats van eerste belangrijkheid. De Kerk heeft een nobele en moeilijke maar uitvoerbare taak.

Het mysterie van de Kerk betreft ook het Priesterschap dat, door zijn hiërarchische structuur een plaats van het hoogste belang inneemt.

Uit mijn Priesterschap vloeit het koningschap voort.

Want Ik ben de soevereine en eeuwige Koning.

Door mij werd alles gemaakt. Mij hoort alles toe.

Van dit koninklijk en eeuwig priesterschap maak Ik deelgenoten wie " ab aeterno " door mijn hemelse Vader hiervoor uitverkoren werden.

Wie uitverkoren werd, een menselijk schepsel, wordt bekleed met mijn goddelijke en koninklijke priesterlijke waardigheid. Hij heeft tot plicht om in mijn Kerk mijn rechtstreekse medewerker en medeverlosser te worden bij de in gang zijnde verwezenlijking van het heilsmysterie.

Mijn zoon, je in menselijke bewoordingen uitleggen wat de menselijke en goddelijke grootheid is van de natuur, macht en waardigheid van de priester is niet mogelijk omdat jullie woorden en uitdrukkingen het goddelijke, het bovennatuurlijke, het eeuwige, het oneindige niet kunnen uitleggen . . . Maar als de priesters dieper nadachten over het mysterie waarin zij delen zouden zij zich meer verantwoordelijk voelen met meer aandacht voor hun plichten.

30 november 1976

142.- DE SLACHTOFFERZIELEN

Mijn zoon, schrijf.

Wie zijn de slachtofferzielen ?

Waarom bestaan er slachtofferzielen ?

Waarom zijn de slachtofferzielen slechts door zeer weinige andere zielen gekend ?

Waarom worden de slachtofferzielen door hen die hen logischerwijs zouden moeten begrijpen en hen op alle mogelijke wijzen zouden moeten ondersteunen afgestoten, niet begrepen of vervolgd ?

WIE ZIJN ZIJ ?

Slachtofferzielen worden op een bijzondere wijze uitverkoren door de Hemel, door de goddelijke Drieëenheid, waarvan zij dochters en bruiden worden. Het zijn de door de Vader meest geliefde zielen, de met de Zoon en met de Heilige Geest het innigst verenigde zielen.

Het zijn zielen die, edelmoedig en vaak heldhaftig, hun menselijk leven aan God schenken, die heel hun leven aan de goddelijke Wil ondergeschikt maken, die slechts willen wat God van hen wil, slechts verlangend naar God, het ware, unieke en grote goed, de Alfa en de Omega van alles en van allen, die zichzelf opofferen en slachtofferen, uit liefde tot God, het Opperste Goed, reden en doel van het leven, om voor hun schulden en die van anderen eerherstel te brengen.

WAT DOEN ZIJ ?

Mét Christus bestijgen zij het Kruis.

De slachtofferzielen zijn bevoorrechte zielen die niet alleen vragen om Christus naar zijn woord te mogen navolgen op de weg naar Calvarië : " Wie Mij wil volgen, verzake aan zichzelf, neme zijn kruis op en volg Mij na " maar die mét Christus ook het kruis bestijgen.

Het zijn moedige, heldhaftige en edelmoedige zielen die diep het gemeenschapsaspect van de kerk, vooral van de verzwakte Kerk, aanvoelen en zich voor de Kerk opofferen.

Slachtofferzielen zijn verlichte zielen die hebben begrepen dat er zonder het lijden geen liefde tot God en geen liefde tot de broeders kan zijn. Zij zijn de trouwste en meest authentieke vertalers en uitvoerders van de twee geboden van de Liefde.

De slachtofferzielen zijn de zielen die zich bevindend boven de dichte duisternis waarin de mensheid verzonken is zich in de hoogte willen verheffen en zich inderdaad verheffen boven de bezoedelde en verdorven atmosfeer van deze materialistische mensheid. Alhoewel ook zij pelgrims op aarde zijn hebben zij hun gedachten in de hoge, in de Hemel, gericht naar God, in God en met God.

De slachtofferzielen zijn de bliksemafleiders van de mensheid. Wee de mensen, wee de aarde als er geen slachtofferzielen waren ! Want de goddelijke Gerechtigheid zou haar onverbiddelijke loop reeds hebben genomen alles in as veranderend.

WAAROM ZIJN DE SLACHTOFFERZIELEN ZO WEINIG GEKEND ?

Omdat, mijn zoon, het werkelijk goed, de werkelijke deugd wars is van publiciteit, wars is van het werelds rumoer, wars is van de wereldse gedachten, wars is van de wereldse manier van leven.

Om die reden leven de slachtofferzielen graag teruggetrokken, verborgen, in de stilte om steeds klaar te staan om de stem en de lichten vanuit de Hoge op te vangen, om zich te richten naar de Wil van God, die hen ongetwijfeld in de wereld wil maar verborgen voor de ogen van hen die hen niet weten te begrijpen, hen niet kunnen begrijpen. Want deze op God verliefde zielen kunnen hun samenspraak met God slechts in hun nederige afzondering verder zetten. Zij zijn ook nog weinig bekend, mijn zoon, omdat zij dwaas en onzinnig zouden lijken in de ogen van de mensen die hen niet begrijpen.

En zo bemint de wereld ze niet en misprijst, bespot en mijdt ze vaak. Maar in werkelijkheid vreest de wereld de slachtofferzielen en stelt zich vaak tegen hen op. Omdat voor de belaste gewetens in de wereld hun heldhaftige zelfverloochening op zichzelf een strenge veroordeling en een oprechte waarschuwing betekent, die zij moeilijk kunnen verdragen.

NOS INSENSATI . . . CREDEBAMUS

Eens zullen de mensen hun mening en hun oordeel over de slachtofferzielen, die zij moedwillig genegeerd en misprezen hebben, moeten herzien.

Eens zullen de mensen hen zien zoals de slechte rijke de arme Lazarus die hij veronachtzaamd had in de schoot van Abraham zag.

Eens zullen de mensen zich tot de slachtofferzielen richten en uitroepen : " Nos insensati, ergo erravimus a via veritatis. Nos credebamus . . . "

Mijn zoon, Ik zei je reeds meermaals dat mijn wegen verschillen van jullie wegen.

Wie in Mij gelooft zal in de duistere doolhoven van een door de sluwe Kwade beheerste wereld niet verdwalen.

Maar wie in Mij gelooft zal Mij navolgen op de paden die Ik met mijn leven op aarde voor allen heb uitgestippeld.

Ik zegen je, mijn zoon.

Bemin Mij.

Kom, zoon, volg Mij na.

Kom Mij navolgen en je zult het niet betreuren !

30 november 1976

143.- SACERDOS ALTER CHRISTUS

Schrijf, mijn zoon.

Ik heb de slachtofferzielen wat nader willen belichten vooraleer je te zeggen dat elke priester een slachtofferziel moet zijn.

Die bevestiging zal velen verrassen, anderen verwonderen, nog anderen ongelovig doen reageren. Want die waarheid lokt verschillende reacties uit naargelang de verschillende zielstoestand van de lezers. Toch houd Ik vastberaden staande dat elke priester een slachtofferziel moet zijn.

Inderdaad, mijn zoon, was Ik ja of neen het Slachtoffer bij uitstek ? Zeg Mij, mijn zoon, ben Ik het zuivere, heilige en onbevleete Slachtoffer dat de goddelijke gramschap heeft gestild, dat heeft voldaan aan de goddelijke Gerechtigheid.

En is de priester niet een ander Christus ?

Zijn de priesters niet mijn natuurlijke medeverlossers ?

Kan de medeverlossing iets anders zijn dan zich te slachtofferen, zoals Ik Mij voor jullie heil heb geslachtofferd ?

Was Ik niet de Opperste Priester en tegelijk het Slachtoffer die Mijzelf voor het leven van de wereld heb geslachtofferd ?

Zoon in een voorgaande boodschap wordt duidelijk verklaard hoe de priester moet delen in het celebreren van de heilige Mis. Ik zei tot je : " Wee de priesters die op zekere dag zullen ontdekken dat zij, in de heilige Mis, onbewuste, passieve en slechts materieel aanwezige hoofdpersonen zijn geweest in plaats van mét Mij tegenwoordig, instemmende deelgenoten met Mij te zijn.

Mijn Moeder en Sint Jan waren tegenwoordig onder het Kruis. Zij zijn mét Mij tegenwoordig in iedere heilige Mis.

ZICH VERSMELTEN

MET HET GODDELIJK SLACHTOFFER

Wat betekent het als een priester bij het heilig Sacrificie niet tegenwoordig is met de vastberaden en effectieve wil om zichzelf, in veréniging mét Mij, aan de hemelse Vader op te offeren voor de vergeving van de zonden, wat de bestaansreden is voor het aangeboden Sacrificie ?

Dit betekent dat de priester in de praktijk zijn priesterschap van zijn essentie berooft, de natuur van het priesterlijk karakter verandert en vervormt, het doel van zijn priesterschap verminkt. Kortom die priester vermoordt zijn koninklijk priesterschap waarmee hij in mijn Priesterschap deelde. Stel je een moordenaar voor die zijn slachtoffer afslacht door het te verscheuren.

Zoon, maar wat hebben de Herders en de opvoeders ervan terecht gebracht als zij niet bij machte zijn geweest om de ziel van de "geroepenen " de kennis van de natuur, van de essentie, van het doel van de priesterlijke waardigheid bij te brengen ?

Zijn twee echtgenoten die in het huwelijk treden zonder er de natuur en het doel van te kennen, niet twee arme ongelukkigen ?

Is een geestelijke die priester wordt zonder grondig de geestelijke kern, de natuur en het doel van het priesterschap te kennen niet heel wat beklagenswaardiger dan een arme ongelukkige ?

Want hij brengt niet alleen zijn eigen ziel in gevaar maar ook de zielen van een groot aantal mensen die in het goddelijk heilsplan met zijn priesterschap verbonden zijn

De priester moet niet alleen een slachtoffer zijn maar door de natuur van zijn priesterschap wordt hij een slachtoffer.

Als hij daarna zijn slachtoffer-zijn afwijst dan wordt hij, zoals Judas, een verrader van het mysterie van de Verlossing

DE PRIESTER EEN SLACHTOFFER DOOR DE NATUUR VAN ZIJN PRIESTERSCHAP

Gelukkig die priester die welbewust van de grootse en sublieme priesterlijke roeping en zending zich gedwee overgeeft aan de oneindige liefde van God, die zich heeft verwaardigd hem uit het vuil en uit het stof der aarde te trekken om hem tot de grootste en subliemste waardigheid waarnaar een schepsel kan streven te verheffen.

Gelukkig de priester die er welbewust van is dat hij tot een " vat van uitverkiezing " is gemaakt en zich mét Christus inspant om Hem op Calvarië te volgen, om zijn lijden met dat van het goddelijke Slachtoffer te versmelten, om ten slotte, mét het driemaal heilige Slachtoffer, zovele en zovele zielen uit het juk en uit de brutale dwingelandij van Satan te bevrijden.

Gelukkig die priester die met de vijanden van God, met de vijanden van de kerk en met de vijanden van zijn ziel en zijn geweten geen verbond sluit noch een compromis aanvaardt.

Gelukkig die priester die alle collaboratie met de duistere en verborgen krachten van de hel afwijst en die vooruitgaat op de weg naar de volmaaktheid en de heiligheid naar het voorschrift: " Sancti estote ". Want zo dit voorschrift voor allen geldt, is het overduidelijk dat het vooral geldt voor mijn bedienaren die om te heiligen heilig moeten zijn.

Wat te zeggen over de vorming die in de seminaries van vandaag wordt gegeven ?

Mijn zoon, hoe verschrikkelijk wordt die vorming in de naam van een subversieve vooruitgang en evolutie niet verwrongen. die vorming is duidelijk strijdig met mijn voorbeelden en met mijn leringen.

Herders die passief een dergelijke geestelijke perversie bijtreedt en hebt bijgetreden, denk niet te kunnen ontsnappen aan jullie zeer zware verantwoordelijkheden ; jullie drogredenen kunnen niet dienen om de ogen van God te sluiten.

Weldra zullen jullie het met eigen ogen zien, weldra zullen jullie zelf moeten betalen voor al dit kwaad dat jullie niet hebben kunnen of willen verhinderen en voor al het goed dat jullie niet hebben volbracht

Ik zegen je, mijn zoon.

1 december 1976

144.- DE GRONDWAARHEID

Mijn zoon, Ik ben het, Jezus, schrijf en vrees niet.

Gisteren zei Ik je dat elke priester een slachtoffer moet zijn die zichzelf mét Mij aan de Vader offert voor de vergeving van de zonden en voor de bevrijding van de zielen uit de dwingelandij van de sluwe Kwade.

Welnu, denk je dat deze grondwaarheid in de seminaries wordt ingescherpt ?

Denk je dat de zieleherders er zich van verzekeren, ervoor waken dat de kandidaat-priesters ingelicht, ingewijd en gevoelig gemaakt worden omtrent de meer goddelijke dan menselijke verantwoordelijkheid die morgen de hunne zal zijn als mijn priesters, als mijn bedienaren, als de beheerders van de vruchten van mijn Bloed en van mijn Lijden ?

Neen, mijn zoon, niemand kan ooit aan anderen geven of meedelen wat hijzelf niet heeft. De aan de kandidaat-priesters gegeven voorlichting en vorming is heel anders dan wat Ik vereis of is zelfs helemaal hiermee strijdig.

Als de Herders en de opvoeders zelf geen slachtofferzielen zijn, kunnen zij geen edelmoedige en heilige zielen vormen.

KOORTSACHTIG DYNAMISME = KETTERIJ VAN DE ACTIE

- Maar Jezus, er zijn zeer ijverige Herders en priesters en er zijn er heel wat.

- Neen, mijn zoon, Ik bevestig je dat er heilige Herders en heilige priesters zijn, maar Ik bevestig je ook opnieuw dat er heel weinig zijn.

Er zijn Herders en priesters die bezeten zijn door een koortsachtig dynamisme, die besmet zijn door de ketterij van de actie. Want Ik oordeel niet naar de schijn. Maar Ik beoordeel een objectieve werkelijkheid die Ik alleen ken.

De slachtofferzielen hechten eraan zich te verbergen.

De slachtofferzielen spreken graag met Mij in een ononderbroken gebed.

De slachtofferzielen onderscheiden zich goed van de andere zielen die dit niet zijn.

Er is vandaag in de seminaries, in de religieuze congregaties weinig positiefs overgebleven : hun oude regels hebben zij afgeschaft en vervangen door nieuwe regels die bijna alle door verkeerde principes geïnspireerd zijn, door principes die noch met mijn Wil noch met mijn Evangelie overeenstemmen.

VRIJHEID BETEKENT NIET LOS BANDIGHEID NOCH WANORDE

Zoon, Ik ga trachten je het beter te laten begrijpen

De idee van de vrijheid hebben zij verward met de idee van de wanorde . . .

Wat betekent voor vele opvoeders, voor vele priesters en voor vele Herders vrij zijn ?

Vrij zijn hebben zij vervangen door, begrepen als, verward met losbandig zijn. En zo is de laksheid in de seminaries binnengedrongen. En zo komt het dat de kandidaat-priesters in niets of in bijna niets verschillen van zovele andere, min of meer materialistische jongeren, die niets aan de wellust van hun zinnen ontfangen.

Het kijken naar pornografische, gewelddadige, helemaal van immoraliteit en materialisme doordrongen filmen, alle mogelijke seksuele ervaringen . . . Het is noodzakelijk om het leven te kennen, zegt men, om zijn eigen keuze te kunnen maken.

Het leven, zegt men, is beweging, zonder beweging is er geen leven. Zelfs het leven van de mens, schepsel naar Gods beeld en gelijkenis geschapen, is beweging.

De mens is vrij om zich naar het goede of naar het kwade te bewegen

Maar het is slechts wanneer de mens zich naar het goede beweegt dat hij het doel van zijn leven, van zijn roeping, van zijn bestaan verwezenlijkt. Omdat hij voor het goede geschapen werd.

Wanneer de mens zich daarentegen aan het kwaad overgeeft onteert hij zijn vrijheid en bijgevolg zijn waardigheid.

Vrijheid betekent niet losbandigheid noch wanorde.

Dit, mijn zoon, zo lijkt het, wordt niet begrepen door degenen die dit, integendeel zouden moeten onderwijzen.

EEN VERSCHRIKKELIJKE MORELE EN GEESTELIJKE SUBVERSIE

Vanaf het ogenblik, mijn zoon, waarop God in de ziel van hem die " ab aeterno " werd uitverkoren zijn zaad uitwerpt, moet dit zaad worden gekoesterd, beschermd en verdedigd door hem die het ontvangt, maar eveneens door hen die door de wil van de Voorzienigheid de verplichting hebben om hun roeping te verwezenlijken door zich vol geloof en liefde van hun taak als opvoeders te kwijten.

Zoon, Ik bevestig je dit opnieuw en Ik ben het, Jezus, die je die bevestiging geeft ; Ik zie ervan af je te zeggen tot welke graad van geestelijke en morele subversie bepaalde seminaries gekomen zijn, echte kweekscholen van ketterijen en verdorvenheid. Ik ben verplicht om een geïnfecteerd, verdorven en afschuwelijk besmet terrein, bezoedeld door zoveel kwaad weer gezond te maken.

Mijn zoon, je hebt er goed aan gedaan om seminaries en godsdienstige instituten af te raden aan hen die zich tot jou richtten, omdat ook zij twijfelend en onzeker niet goed wisten hoe het persoonlijk probleem van hun godsdienstige roeping op te lossen.

Het is alleen uit lafheid, uit schrik, uit menselijk opzicht dat er geen maatregelen werden genomen om die zeer pijnlijke toestand weer recht te trekken door hen die tot plicht hadden dit te doen zonder zich om iets te bekommeren.

Wie vast gelooft maakt zijn handelen niet van het oordeel van de wereld afhankelijk, maar enkel en alleen van het oordeel van God.

Ik zegen je, zoon. Bemin Mij.

1 december 1976

145.- DE GODDELIJKE LANDBOUWER

De roeping tot het priesterschap is een geheimzinnige kiem van bovennatuurlijk leven die God in de ziel van de uitverkorene laat vallen, opdat de geroepene, onder de leiding van zijn ouders of van de tot dit doel aangestelde personen dit zaad zou laten rijpen tot het zijn volledige ontwikkeling bereikt.

De ziel die het zaad in zich draagt dat zo kostbaar is dat geen enkele parel op aarde het kan evenaren moet over de grote waarde van die gave worden onderricht, moet tot het gebed worden aangemoedigd, moet in haar devoties worden gericht naar Jezus, werkelijk tegenwoordig in het mysterie van oneindige nederigheid, wijsheid en macht van het Eucharistisch Geheim, moet vastberaden gericht worden naar de liefde, en naar het gebed tot de Heilige Geest en tot de Koningin van de Apostelen, opdat het de allerheiligste Maagd zou zijn die de rijping van de roeping tot een goed einde zou brengen.

Tijdens de groei en ontluikingsperiode van de roeping moet de uitverkoren ziel eveneens worden onderricht over het mysterie van de Kerk, waarvan zij deel zal uitmaken en een levend lid zal zijn met vitale functies.

DE OPVOEDERS ZIJN DE MEDEWERKERS VAN GOD

Over 't algemeen handelt God door middel van oorzaken van tweede rang.

In dit geval zijn het dus de seminaries, de godsdienstige orden en congregaties die tot specifieke taak hebben bij de " geroepenen " tussenbeide te komen. Door middel van het sacraal en profaan onderricht moeten zij, in hun functie van instrumenten van God, van medewerkers van God in het goddelijk heilsplan, als voorbeschikten de vorming en de rijping van de roeping vervullen en de geroepenen naar de priesterwijding geleiden.

Reeds vroeger werd je gezegd dat de door God in de natuur en in de genade voorgeordende orde en harmonie door niemand mag worden verstoord. Er werd je tevens gezegd dat zoiets een zeer zware opstandigheid tegen de Vader is, een opstandigheid die niet ongestraft kan blijven aangezien zij een zeer groot vergrijp van hoogmoed en trots is.

Hieruit vloeit voort hoe zwaar de verantwoordelijkheid van de opvoeders wel is, van alle opvoeders, maar heel in het bijzonder van die opvoeders die in mijn Kerk tot de meest kiese taak zijn geroepen.

Van die opvoeders wordt een stevige heiligheid en een grote volmaaktheid van leven verwacht. Het spreekt vanzelf en het is logisch dat als er geen heiligheid en volmaaktheid zijn zij die niet aan anderen kunnen meedelen. Wat men niet heeft kan men niet geven.

Dit heilig en volmaakt leven omvat onbetwistbare orthodoxie, absolute getrouwheid aan de Heilige Vader, de Paus, én het bezit van zovele andere christelijke deugden.

De opvoeders moeten personen zijn, verheven boven elke verdenking, door de rechtschapenheid van hun leven hooggeacht. In één woord zij moeten model staan voor een waarachtig christelijk leven.

DE ZWARE VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE OPVOEDERS DIE HET GELOOF SLOPEN

Voor de keuze van de opvoeders voor hun seminaries dragen de Zieleherders een zware verantwoordelijkheid. Want het is beter een seminarie te sluiten dan het toe te vertrouwen aan de slopers van het geloof en van de christelijke deugden zoals dit vandaag, ongelukkig genoeg, voor vele seminaries het geval is.

Wee hen die de verantwoordelijkheid voor die verkeerde keuzen dragen. Door onbekwaamheid of zwakheid, door lafheid of schrik zijn zij medeplichtig geworden aan het verwoestende werk van Satan opgezet voor de ondergang van de zielen.

De goddelijke Gerechtigheid zal de bisschoppen en opvoeders streng rekenschap vragen voor al het kwaad waarvoor zij verantwoordelijk zijn geworden . . . En dat zij niet menen barmhartigheid te vinden aangezien zij voor zichzelf en voor hun persoonlijk prestige het opperste heil van de zielen hebben geslachtofferd.

Het zullen de bedrogen priesters zijn, het zullen de door hun schuld verloren gegane zielen zijn die bij het Tribunaal zonder beroep als getuigen zullen opstaan.

Mijn zoon, verwonder je nu weer niet omdat Ik je herhaal wat Ik je reeds vroeger zei. Het is noodzakelijk dat alles wat Ik je zeg wordt opgeschreven en verspreid : het welzijn van mijn Kerk vereist dit.

ZIJ ANTWOORDEN DOOR EEN IJSKOUDE EN DIPLOMATIEKE KILHEID

Hoevelen betreurden niet de tragische toestand van de seminaries en van de religieuze orden, waarin de ketterijen krioelen !

Hoeveel slachtofferzielen hebben zich niet aangeboden en geslachtofferd opdat die ondergang en die slachting verholpen zou worden ! . . . Maar hun offer is er niet in geslaagd om de ijskoude en diplomatieke kilheid te ontdooien van hen die, om duizend redenen, voor dit probleem, het belangrijkste probleem voor de levensfunctie van de Kerk, gevoelig hadden moeten zijn.

De priesters van de herboren Kerk zullen een heel andere visie hebben op de natuur, de functie en het doel van het priesterschap. Zij zullen moeten zijn en zij zullen dit werkelijk zijn : echte medeverlossers, te weten bouwers van mijn Rijk in de zielen.

Thans zegen Ik je, zoon. Vrees niet, schrijf alles neer. Verban je vrees.
Ik zal je steeds nabij zijn.

1 december 1976

146.- DE NIET GEKENDE REALITEIT

Schrijf, mijn zoon.

Wat wordt in de seminaries of in de godsdienstige instituten onderricht ? Men onderricht er een beetje van alles maar onderscheid maken tussen het sacrale en het profane doet men niet.

Ik zeg je zelfs meer : wat de absolute voorrang moet krijgen schuift men zeer dikwijls naar de laatste plaats.

Dit volstaat om te begrijpen hoezeer het kwaad, het materialisme de verantwoordelijken, de opvoeders, heeft afgewend van het doel waaraan de gewijden hun leven, hun energieën en al hun inspanningen zouden moeten wijden..

Gisteren zei Ik je dat de priesters van nature slachtoffers zijn. Want het volmaakte Slachtoffer is de goddelijke Meester die door een daad van oneindige liefde en barmhartigheid zijn uitverkorenen in zijn koninklijke priesterlijke macht wil laten delen. Omdat Hij wil dat degenen die Hij heeft uitverkoren op Hem in de liefde en bijgevolg eerst in het offer en daarna in de glorie zouden gelijken.

Het priesterschap omvat zo'n som van machten dat de hiërarchieën van de engelen er zelf van schrikken.

De aartsengel Gabriël die voor het Aanschijn van de Allerhoogste staat voelde zich ten zeerste vereerd omdat hij werd uitgekozen om als Gezant van de Hemel het verheven mysterie van de Menswording aan de allerheiligste Maagd Maria vanwege de Ene en Drieëne God aan te kondigen.

Het staat vast dat dit gezantschap dat hij volbracht het grootste en het meest begeerde gezantschap in de zichtbare en onzichtbare wereld was.

ZIJ LEVEN NIET BOVENNATUURLIJK, BIJGEVOLG . . .

Maar als de engelen denken aan de koninklijke machten en aan de waardigheid die het Mensgeworden Woord aan zijn priesters heeft verleend, zijn zij zelf één bewondering, één verwondering.

En, de Satan zelf en zijn vervloekte scharen zijn er vol wanhoop razend en verontrust over, zij kunnen niet begrijpen hoe mensen die aan hen zo inferieur zijn tot een zo hoge en sublieme waardigheid verheven kunnen worden.

Dit alles is de realiteit, mijn zoon, maar die realiteit wordt niet begrepen, niet aanvaard, niet aanvoeld zodat de duivelen om de verblindheid en dwaasheid van de mensen lachen.

Het waarom van die betreuenswaardige staat van zaken ?

Hoe zou een geestelijke zijn roeping in de visie op die realiteit kunnen beleven als zij die hem omgeven als bewakers, behoeders, specialisten, afgevaardigden die het werk begonnen door de goddelijke Zaaier moeten aanvullen, niet bij machte zijn om hun eigen roeping bovennatuurlijk te beleven ?

Hoe zouden zij kunnen inscherpen wat zijzelf niet geloven, niet aanvoelen, niet beleven ?

De roeping is een tere plant die licht en warmte moet krijgen. Maar het licht en de warmte worden door de ketterse, marxistische, materialistische opvoeders weggenomen !

DE ROEPING MOET IN EEN OASE RIJPEN.

Het is niet in de grote drukte van het moderne leven, dat een aaneenschakeling is van trauma's, lawaai, laksheid, anarchie, betwistingen dat een roeping kan gedijen . . .

De roeping omvat een concept en een visie op het leven dat helemaal verschilt van dit van de huidige heidense wereld.

De roeping moet gedijen, moet rijpen in een oase. De oasen zijn omgeven door een woestijn en zijn in de woestijn !

Mijn zoon, hoeveel roepingen gingen en gaan niet verloren door de verantwoordelijkheid van hen die voor dit primordiaal apostolaat geroepen werden !

Hoe bestaat het, mijn zoon, dat zij de geroepenen stap voor stap leiden langs onbekende paden en weiden ?

In de herboren Kerk zal dit veranderen. Ik wil priesters die in de grootheid en de waardigheid van hun priesterschap onderricht zijn en die zich daarvan bewust zijn.

Ik wil nederige priesters die bereid zijn om Mij op de Kruisweg te volgen en die niet de wegen van de wereld volgen !

Zij moeten beseffen dat de wereld toebehoort aan de Kwade en dat de sluwe Kwade slechts door de nederigheid van het Kruis kan worden overwonnen. Want zo heb Ik hem overwonnen. En slechts zo zullen mijn priesters hem overwinnen !

Ik zegen je, mijn zoon. Bemin Mij en bid.

Offer je op opdat de genade zou binnendringen in de geesten en in de harten van zovele priesters die op het punt staan voor eeuwig verloren te gaan.

1 december 1976

147.- HET ABSURDE OMTURNEN IN HET ONDERRICHT

In sommige seminaries wordt het godsdienstonderricht als iets van secundair belang beschouwd. Aan de studie van andere, profane vakken als psychologie en pedagogie wordt voorrang verleend. Complete vergissing !

Het godsdienstonderricht moet en zal moeten als de kern, het middelpunt van heel het aan de toekomstige priesters gegeven onderricht worden beschouwd.

Welk belang heeft het toch voor je Jezus, de goddelijke Meester, en voor Maria, de Koningin van de Apostelen, dat de bedienaren van God geleerd zijn in de profane wetenschappen ! Maar het is daarentegen van groot belang dat de bedienaren van God geleerd zijn in de wetenschap van God zonder dewelke er geen geestelijke vruchtbaarheid is. Toch mag ook de kennis van alles wat de vorming van de toekomstige priester kan vervolledigen niet worden verwaarloosd.

In de seminaries moet het eerste en onmisbaar, essentieel en onvervangbaar onderricht worden toevertrouwd aan zeer integere oversten en leraren, aan oversten die tot geen enkel soort compromis geneigd zijn noch met zichzelf noch met de wereld.

De oversten en leraren moeten heilig zijn, in de ware betekenis van dit woord. Inderdaad is geen enkele school voor heiligheid mogelijk zonder de aanwezigheid van heilige mensen als meesters.

Welnu, mijn zoon, niet voor niets sprak Ik je over het omturnen van de toestand. Want de oversten en opvoeders zijn nu dikwijls genoeg ketters. De ketterij bloeit op en gedijt in de hoogmoed. En de hoogmoed is de begeerlijkheid van de geest. Vroeg of laat leidt de hoogmoed tot de begeerlijkheid van het vlees.

DE NATUURLIJKE GAVEN DIENEN TOT NIETS ALS . . .

Over Mij werd er terecht geschreven : " Toen Jezus zijn onderricht aan zijn twaalf apostelen tot een goed einde had gebracht . . . vertrok Hij uit die plaats om elders te onderrichten en te prediken . . . " " coepit facere et docere ".

Van alle opvoeders moet men hetzelfde kunnen zeggen.

Op alle gebied een onberispelijke geestelijke leiding geven aan de seminaristen dient de zorg van de Zieleherders te zijn.

De voornaamste taak van de geestelijke Leidsman zal erin bestaan te doen begrijpen dat elke priester een slachtoffer moet zijn, dat iedere priester in de Kerk van God een hogere zending heeft : dat hij zichzelf moet slachtofferen door te beginnen met zichzelf te vernietigen en door zich te verzetten tegen de leringen van de wereld die nooit met die van God kunnen overeenstemmen. Naar het voorbeeld van de goddelijke Meester, van de heiligen en de martelaren moet hij zichzelf totaal uitschakelen. Het is noodzakelijk dat de geroepen hun inspiratie zoeken bij en zich laten leiden door de modellen en prototypes.

Het zal de taak van de geestelijke Leidsman zijn om de kandidaat priester te doen beseffen dat de natuurlijke gaven tot niets dienen als ze niet nederig in de dienst van God gesteld worden, voor de glorie van God, en ten dienste van hun eigen heiliging en het heil van hun broeders.

De geestelijke Leidsman zal er zorg voor dragen om de uitverkorenen ervan te overtuigen dat geen enkele uitwendige activiteit op zichzelf en door zichzelf, bij machte is om de zielen te heiligen en te redden. Hij die redt is steeds en enkel God, die niemand of niets nodig heeft.

(Als Hij ons als medeverlossers gekozen heeft dan is dit enkel te wijten aan zijn oneindige goedheid, aan zijn oneindige Liefde. Maar wij kunnen mét Hem, de Verlosser, nooit heilsinstrumenten zijn als wij niet mét Hem op het Kruis zijn. Om vruchtbaarheid te geven aan de zielzorg is er geen andere mogelijkheid : ofwel zijn wij mét Hem op het Kruis en mét Hem slachtoffers voor de vergeving van de zonden van de wereld en van de zielen die wij willen en wensen te redden, ofwel zijn wij bedriegers en verraders van de zending en de machten die wij ontvingen.)

DE IDENTITEITSCRISIS VAN DE PRIESTER . . . ONVERGEEFLIJKE LEEMTE

Het is noodzakelijk dat de uitverkorenen doordrongen zijn en doordrenkt zijn van het genadeleven, dat zij doordrongen en doordrenkt zijn van de kennis van de priesterlijke grootheid, waardigheid en macht. Vandaag weten de priesters, door een onvergeeflijke leemte en ontbering in hun vorming, niet wie zij zijn, weten zij niet over welke kracht zij kunnen beschikken ten gunste van de zielen die door de boosheid van de duivelen gekweld en gemarteld worden.

Het is noodzakelijk dat de uitverkorenen diep overtuigd zijn van hun priester zijn. Want als priesters zijn zij vaders, meesters, kapiteins in het grote leger van Christus de Verlosser.

Het is noodzakelijk dat de priesters daarbij nog doordrongen en doordrenkt zijn van een diep, onwrikbaar geloof, stevig als een rots, in de werkelijke tegenwoordigheid van de Christus in het onpeilbaar mysterie van zijn eucharistische aanwezigheid te midden van de mensen.

Wee die uitverkorenen die zich door het rationalisme laten bezoedelen, vergiftigen. Hun geloof kan nooit meer zuiver en helder zijn. En als het geloof besmet is verkwijnen de hoop en de liefde. Dit is de dood van het goddelijk genadeleven in de geïnfecteerde ziel.

Dit is de verschrikkelijke crisis die de Kerk in opschudding brengt, die duizenden priesters, mannelijke en vrouwelijke religieuzen deed uittreden. Dit is de grootste tragedie die de Kerk van vandaag dodelijk gekwetst heeft.

Voor God is slechts iets onmogelijk : het kwaad. God kan alles, behalve het kwaad. Hij kan het kwaad niet willen.

De werkelijke, persoonlijke en fysieke Tegenwoordigheid van Jezus in het eucharistisch mysterie is een onbetwistbare realiteit, een mysterie van oneindige nederigheid, van oneindige Liefde, van oneindige macht en goddelijke wijsheid.

Als een priester niet in deze persoonlijke tegenwoordigheid van Christus in zijn Kerk gelooft, kan hij nooit medeverlosser worden.

Ik zegen je, mijn zoon. Bemin Mij.

2 december 1976

148.- RANKEN NIET MEER MET DE STAM VERBONDEN

Mijn zoon, schrijf.

Geloven in mijn eucharistische tegenwoordigheid is niet voldoende. Neen, mijn zoon, niet alle priesters die in staat van zonde celebreren, dus heiligschennend celebreren, zijn zonder geloof. De meesten geloven maar zwakjes maar ze geloven toch. En toch zijn zij zeer slechte priesters. Zij geloven wel in Mij maar zij voelen voor Mij een afkeer die voortvloeit uit de staat van zonde waarin zij zich bevinden.

Wanneer een priester in staat van zonde is sluit hij zijn ziel vrijwillig voor de inwerking van de dagelijkse genaden af. Hij stoot de genadeïmpulsen af die de oneindige God kwistig aan de zielen uitdeelt in de mate en in de verhouding van hun ontvankelijkheid. Maar terwijl de priester zich praktisch voor God afsluit opent hij zich voor de duivel die zonder moeite de zielen van de schuldigen kan beïnvloeden tot hij ze tot zijn slaven maakt.

Als een priester zich niet tot het Tabernakel aangetrokken voelt is hij een loot zonder wortels, is hij een rank die van de stam is losgesneden.

Een priester die helemaal niet tot het Tabernakel, waarin de Liefde verblijft, wordt aangetrokken, kan slechts een verdorde en onvruchtbare ziel hebben.

Mijn zoon, hoeveel priesters zijn er vandaag niet in die staat van schuldige dorheid en geestelijke onvruchtbaarheid ? Zij zijn zo talrijk dat je ze niet zou kunnen tellen !

WIJ HEBBEN GEALLIEERDEN

Mijn zoon, Ik wil de twijfel die zopas in je ziel is binnengedrongen uit de weg ruimen. Je dacht : als een priester in staat van zonde is en elke relatie met God heeft verbroken, kan hij God niets geven, kan hij van God niets ontvangen. Bovendien treedt die priester in het zog van Satan zodat er voor hem, voor hen, geen hoop op heil meer is.

Maar zo is het niet. Zoon, je mag nooit de grote strijd vergeten tussen de machten van het kwade en de machten van het goede en de werking van de engelbewaarder, van de patroonheilige en van de gelukzalige weldoeners uit het Paradijs. Die grote strijd woedt voort. Hij zal slechts bij het einde der tijden eindigen.

Ook de zielen zelf die in staat van genade zijn zouden niet meer in zonde mogen vallen. Maar slechts met de dood eindigt de actie van de duistere en verborgen krachten van de hel.

Geloven in de eucharistie, dit onuitsprekelijk mysterie waar de priester zelf de bewerker van is, is evenmin voldoende. Maar de priester moet beseffen welk deel God hem in dit groot mysterie heeft voorbehouden.

In de heilige Mis is de priester mét Jezus en mét de Moeder een hoofdpersoon van het Kruismysterie, in het delen in het koninklijk en eeuwig priesterschap van Jezus. Hij beleeft meer dan ooit zijn priesterschap met de Christus en met de Moeder door zich zoals de Christus en zoals de Moeder aan de Vader op te offeren voor de vergeving van de zonden. En het is deze offerande, die zo wordt nagelaten, die zo verwaarloosd wordt, die zo onbegrepen is, die de ware en doelmatige bron is voor het eigen heil en voor het heil van de zielen. Ik herhaal dat als een priester niet van deze bovennatuurlijke realiteit overtuigd is, hij is als iemand die een onschatbare edelsteen wegwerpt, edelsteen die hij niet kent en waarvan hij bijgevolg noch de schoonheid noch de prijs waardeert.

Deze offerande die de priester, telkens hij celebreert, met Jezus en met de Moeder moet hernieuwen is zeer belangrijk. Want zij moet zoals in Jezus en in de Maagd, de vernietiging van

zijn "ik" bewerkstelligen hetgeen zeggen wil dat de priester zichzelf moreel en geestelijk moet slachtofferen.

Zei Ik niet : " Dat Uw Wil geschiede en niet de Mijne " ?

OM EEN "MAGNEET" TE ZIJN

Die slachtoffering is het die de priester heilig maakt, die de priester vruchtbaar maakt. Dit is de bron van de zuurdesem die een genadeferment is voor de zielen en voor heel de zielzorg die een priester moet uitoefenen.

De priesters van vandaag, het kleine aantal werkelijk begunstigde priesters uitgezonderd, zijn niettegenstaande de hoge koorts die hen ophitst en op gang houdt om zelfs te actief te keer te gaan, dorre steriele, onvruchtbare en verdorde ranken, alleen goed om te branden.

De heilige Mis gecelebreerd in volmaakt één zijn met de Christus, met de allerheiligste Maagd, voor hetzelfde doel waarvoor de Christus doorgaat zich te slachtofferen en de heilige Maagd doorgaat met zich te offeren zal voor de ware en heilige priester als dé terreur zijn voor de duivelen die zich talloze zielen zien ontrukken.

De heilige priester die in vereniging met Mij en mijn Moeder zijn mis celebreert is het voorwerp van de liefde van God en is tegelijk als een machtige magneet voor alle zielen die geestelijke hulp en opbeuring nodig hebben.

Die zielen zullen in hem de welriekende geur van de Christus ruiken. Zij zullen in hem een andere Christus zien. Door hem wordt de goede geur van de Christus uitgewasemd.

En zo wordt de priester die gelijkvormig is aan mijn Hart een medeverlosser. En slechts zo wordt de heilige priester een priester zonder sluiers, te weten, zonder veinzerij. Zijn doorschijnende en zuivere ziel zal de spiegel zijn van zovele en zovele andere zielen.

De waarlijk heilige priester is en zal overtuigd zijn dat niet alleen hij voor de zielen, voor zijn activiteit, voor zijn apostolaat verantwoordelijk is. Maar hij weet heel goed en hij gelooft vol overtuiging dat Jezus de Hoofdpersoon van de Verlossing is. Hij weet dat hij een uitverkoren medewerker is, want hij gelooft de woorden : " Niet jullie hebben Mij gekozen, maar Ik ben het die jullie heb gekozen ".

Ik zegen je, mijn zoon. Bid en bemin Mij.

3 december 1976

149.- DE ZIELZORG DIENT TE WORDEN HERZIEN

Mijn zoon, schrijf.

Ik, Jezus, Ik ben God. Ik ben oneindig eenvoudig. Ik bemin de eenvoud. Ik wil de eenvoud in iedere ziel zien.

Ik wil de eenvoud ook in mijn Kerk zien en in de structuren van mijn Kerk, waarvan vele gereorganiseerd zullen worden.

Mijn zoon, voor de lokale Kerken of diocesen zullen er hoofdzakelijk drie structuren zijn.

De onmisbare structuren die een heilige Herder zich voor zijn Kerk dient te geven :

1.- Een seminarie waarin de "uitverkorenen" voor het priesterschap zullen worden onthaald. Het zal een plaats zijn waarin de "geroepenen" door heilige priesters zullen worden opgevangen. Zij zullen op weg geholpen worden naar een diepe godsvrucht en naar de studie, ronduit in een klimaat van groot geloof, zonder enige materialistische toegeving, zonder laksheid, zonder wanorde.

2.- Een groep priesters, getraind om de in de dwingelandij van de krachten van het kwaad gevallen zielen te bevrijden naar het door Mij aan mijn Apostelen gegeven bevel : " Gaat het Evangelie prediken en drijft de duivelen uit ". Het is noodzakelijk dat de herder die de zorg voor het heil van de aan hem toevertrouwde kudde draagt over zulk een groep priesters beschikt.

Onder verwijzing naar het Evangelie zullen de Zieleherders de eersten zijn om de bezetenen te " zegenen ". Zij moeten de groep van de voor die dienstverlening afgevaardigde priesters voorzitten. De voor die dienst uitgekozen priesters moeten de besten zijn, bezielde door de geest van geloof, godsvrucht en van versterving.

Aan die activiteit mag het godsdienstonderwijs en het bestuur van een school gespecialiseerd voor geestelijke Directeuren worden toegevoegd.

3.- Een commissie waaraan de hulpverlening zal worden toevertrouwd. De leden van die commissie zullen goede en heilige leken zijn. Die commissie zal rechtstreeks door de bisschop worden voorgezeten of door een door de bisschop afgevaardigde persoon.

Geen enkel lid zal misbruik maken van het in hem gestelde vertrouwen.

De commissie zal de goederen van de armen nauwgezet beheren, want de armen benadelen is een zeer zware zonde die door Mijzelf in dit aards leven wordt bestraft.

Elke structuur is slechts waard wat de personen die haar samenstellen waard zijn. Als een huis gebouwd is met ondeugdelijk materiaal of uit beton zonder voldoende cement, zal dit instorten.

De eerste grote zorg voor een zieleherder zal dus zijn het bouwen van zijn Kerk op solide fundamenteën en met een goed en weerstandbiedend materiaal, te weten zich omgeven met heilige priesters. Zo zal hij een middelpunt vormen dat als hefboom kan dienen om heel de massa te bewegen en te verheffen.

Dat is wat een bisschop moet doen die consequent met zijn mandaat wil zijn.

DE GRAANKORREL IS ONDER DE GROND
EN MOET STERVEN

Wat deed Ik, Jezus, bij het begin van mijn openbaar leven ?

Ik koos mijn Apostelen en beslist niet lichtzinnig. God handelt nooit lichthartig. God handelt steeds met het oog op een zeer precies doel. Hij wordt nooit gemotiveerd door kleingeestige berekeningen zoals dit voor jullie mensen dikwijls het geval is. Wat Herders en priesters doet ontsporen is precies dit ontberen van de juiste intentie.

O! mijn zoon, velen zullen zich ergeren en niet willen geloven dat de juiste intentie bij de Herders en de priesters ontbreekt . . . Maar hoeveel acrobatieën halen ze niet uit om op te klimmen naar de macht . . . hoeveel handige klimmers terwijl ze niet vermoeden dat zij, vroeg of laat in het ijle zullen worden geslingerd !

Mijn zoon, als de Kerk nu door zo'n grote crisis wordt geteisterd, moet men niet menen dat slechts bepaalde categorieën hiervoor verantwoordelijk zijn.

Gelovigen, priesters en bisschoppen delen die verantwoordelijkheid al zij het in verschillende mate en verhoudingen.

Mijn zoon, het uur is aangebroken. De tarwegraankorrel ligt onder de grond en moet sterven. Uit de grond zal een broze twijg opkomen die mettertijd sterk en krachtig zal worden en bij de rijping overvloedig graan zal dragen.

Zeg jij het eveneens, zoon, dat het uur nabij is. Meermaals heb Ik je gezegd dat niemand door dit uur onverhoeds mag overvallen worden. Meermaals heb Ik je gezegd dat aangezien Ik iedereen wil redden, iedereen moet worden ingelicht en zich al biddend en boetedoend op dit uur moet voorbereiden.

Want als jullie je niet bekeren en boete doen zeg Ik jullie dat jullie allen zullen verloren gaan.

Mijn zoon, bemin Mij steeds meer.

Offer Mij jezelf op met al wat je hebt, met al wat je bent.

Ik zegen je en met jou zegen Ik allen die Mij oprecht beminnen.